

ROMANIA
TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI
SECȚIA PENALĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292

Dosar nr. 115/116/2019

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu de la 14 Februarie 2019

Completul compus din:

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ - Liviu-Petronel Nedelcu

Grefier - Carolina Elena Cincă

MINISTERUL PUBLIC- Parchetul de pe lângă Tribunalul Călărași

- procuror Angelica Petrache

Pe rol soluționarea cauzei penal privind pe petent AZZEH ANICA, având ca obiect plângere soluții de neurmărire/netrimiteri judecată (art.340 NCPP) .

La apelul nominal făcut în ședința

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Apărătorul petentei, având cuvântul pentru petenta Azzeh Anica, solicită admiterea plângerii și să fie trimisă cauza la parchet pentru continuarea și completarea urmăririi penale. Solicită a se constata că este vorba de o infracțiune extrem de gravă, iar drepturile aferente rezultând din săvârșirea acestei infracțiuni sunt garantate de art.2 din CEDO, iar într-o jurisprudență constată Curtea Europeană a Drepturilor omului a susținut că unul dintre principalele acestui drept este efectuarea unei anchete efective.

În cauza de față, petenta, care este persoana vătămată, susține că nu a avut loc o anchetă efectivă în urma căreia s-a pronunțat această soluție de clasare.

Solicită a se observa că, cu privire la probele administrate că nu s-au clarificat mai multe aspecte legate de împrejurările în care s-au produs faptele.

În primul rând, cu privire la aceste raport de constatare, arată că exista Ordonanța din 12.06.2018 în care s-a dispus efectuarea unui raport de constatare, care, se pretinde că s-a făcut în data de 19.06.2018, dar, în realitate, el nu cuprinde nici un element concret cu privire la împrejurările faptei.

Există un proces-verbal de intervenție din data de 26.03.2018, însă, având în vedere împrejurările în care s-au desfășurat evenimentele nu este suficient de clar, nu detaliază cauzele incendiului.

Cu privire la raportul de constatare din 19.06.2018, solicită a se constata că este făcut pe baza înscrisurilor, nu există o cercetare efectivă la fața locului, deși probele existau încă la momentul respectiv, nu sunt indicate concret cauzele efective ale incendiului, iar concluziile la care se ajunge nu sunt corespunzătoare și nu se coroborează cu celelalte probe.

Și expertiza criminalistică în explozii și incendii solicitată, a susținut în fața procurorului faptul că există mijloace suficiente care dovedesc că nu se poate susține concluzia că incendiul a pornit de la jar căzut din sisteme de încălzire.

Din procesul-verbal de la fața locului și planșele foto, din raportul medical de necropsie, raportul de intervenție din 26.03.2018, raportul suplimentar de intervenție de la aceeași dată, procesul-verbal de intervenție din 26.03 și adresa întocmită de ISU Călărași, nu se coroborează cu aceste concluzii că a fost un simplu accident și că incendiul a pornit de la probleme de la sistemul de încălzire, iar elementul esențial constă în aceste înregistrări video, care nu au putut fi verificate de organele de cercetare.

Acest fișier video a fost pus la dispoziția organelor de cercetare chiar de petent, din care rezultă foarte clar cel puțin suspiciuni că nu există o problemă legată de sistemele de încălzire. Există imaginile dinainte de incendiu, din momentul declanșării incendiului, și

luminile de la lanterne cu câteva minute dinaintea pornirii incendiului, care indică dubii cu privire la aceste elemente.

De asemenea, susținerea că jarul ar fi căzut din sistemele de încălzire este puțin neclară și absurdă, în condițiile în care incendiul a pornit de la acoperișul casei, la podeaua casei, pentru a susține că jarul ar fi căzut din sistemele de încălzire.

Deși, s-a insistat foarte mult pe relațiile de dușmănie cu victima, nu s-au lămurit aspectele privind motivele care ar fi putut conduce la săvârșirea unei infracțiuni de omor, cum susține că s-a întâmplat în prezenta cauză.

Cel mai important, este faptul că ancheta efectivă trebuie să lămurească toate împrejurările în care au fost săvârșite faptele, ceea ce nu s-a întâmplat în prezenta cauză, pentru că concluziile din raportul de constatare nu sunt clare, logice și nu se coroborează cu alte probe, raportul de expertiză în explozii și incendii nu s-a întocmit în mod nelegal pentru că există indicii temeinice pentru a se stabili necesitatea unui astfel de raport, și practic persoana vătămată susține că în realitate nu a avut loc o anchetă efectivă.

Toate probele administrate sunt la minimul necesar, dar nu lămuresc împrejurările cauzei.

Pentru aceste motive, solicită admiterea plângerii și trimiterea cauzei pentru completarea probatoriului, și, în special pentru efectuarea expertizei criminalistice în explozii și incendii.

Reprezentantul parchetului, având cuvântul, solicită respingerea plângerii, întrucât, apreciază că ordonanța procurorului prin care s-a dispus clasarea cauzei, nr.330/P/2018, este legală și temeinică, din probatoriul administrat neexistând indicii cu privire la săvârșirea vreunei fapte în legătură cu decesul numitului Simion Niculae.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Având nevoie de timp pentru a delibera;

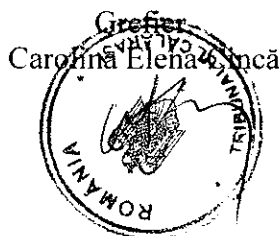
PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 21 februarie 2019.

Pronunțată în ședința publică de la 14 Februarie 2019.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Liviu-Petronel Nedelcu

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CĂLĂRAȘI
SECȚIA PENALĂ

Înregistrat în evidența A.N.S.D.P.C.P. sub nr. 2292

Dosar nr. 115/116/2019

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu de la 21 Februarie 2019

Completul compus din:

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ Liviu-Petronel Nedelcu

Grefier Carolina Elena Cincă

MINISTERUL PUBLIC- Parchetul de pe lângă Tribunalul Călărași

- procuror Angelica Petrache

Pe rol soluționarea cauzei penal privind pe petent AZZEH ANICA, având ca obiect plângere soluții de neurmărire/netrimiteri judecată (art.340 NCPP).

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 14 februarie 2019, fiind consemnate în încheierea din acea zi ce face parte integrantă din prezenta încheiere, când judecătorul de cameră preliminară, având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului, a amânat pronunțarea la 21 februarie 2019 și, în urma deliberării, pronunță următoarea soluție:

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

La data de 28.01.2019 a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Călărași sub nr. 115/116/2019 plângerea formulată de petenta AzzeH Anica împotriva soluției de clasare privind infracțiunea de omor dispusă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Călărași, solicitând desființarea totală a Ordonanței de clasare de la data de 12.11.2018 din dosarul nr. 330/P/2018 și a Ordonanței nr. 89/II/2/2018/21.12.2018 și trimiterea cauzei la procuror pentru completarea urmăririi penale, în sensul continuării urmăririi penale.

În esență, petenta a criticat soluția atacată pe aspectul administrării necorespunzătoare a probelor pe care s-a întemeiat soluția de clasare și pe aspectul neadministrării întregului probatoriu necesar pentru stabilirea situației de fapt care a condus la decesul tatălui petentei Simion Nicolae, cu toate că pe parcursul urmăririi penale a solicitat administrarea altor mijloace de probă și a învederat lipsurile probatoriului administrat.

În special, petenta a criticat modul de efectuare a urmăririi penale pe următoarele aspecte:

- Neefectuarea unui raport de constatare propriu-zis în vederea stabilirii împrejurărilor cauzei din perspectiva dispozițiilor Ordinului nr. 786/20.08.2010.

- Neefectuarea unei expertize criminalistice în explozii și incendii cu obiectivele: cauzele incendiului și împrejurările în care acesta a pornit și s-a propagat, stabilirea cu exactitate a locului unde a avut loc inițierea arderii, identificarea primului material aprins, folosirea eventualelor materiale/substanțe care au favorizat intensitatea arderii, modul și viteza cu care incendiul a evoluat în timp și spațiu, probă care a fost solicitată de petentă, solicitare respinsă de procuror și de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași.

- Nevalorificarea probelor reprezentate de imaginile capturate cu sistemul de supraveghere video montat în imobilul în care s-a produs incendiul care a condus la decesul numitului Simion Nicolae.

- Audierea tardivă și superficială a martorilor oculari.

Petenta a apreciat că ancheta efectuată nu a fost una efectivă din perspectiva cerințelor Curții Europene a Drepturilor Omului, citând în acest sens hotărârea din cauza Șandru împotriva României și și-a întemeiat plângerea pe dispozițiile art. 340 alin. 1 Cod procedură penală.

După înregistrarea plângerii, a fost fixat termen de judecată pentru care a fost citată petenta și s-a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași transmiterea dosarului de urmărire penală.

Analizând actele și lucrările dosarului, judecătorul de cameră preliminară reține următoarele:

În dosarul de urmărire penală nr. 330/P/2018 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași s-au efectuat cercetări pentru a se stabili cauzele care au condus la decesul numitului Simion Nicolae.

Prin ordonanța din 28.03.2018 emisă de un procuror din cadrul acestei unități de parchet s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* cu privire la infracțiunea de omor prev. de art. 188 Cod penal, reținându-se în actul de sesizare că la data de 26.03.2018 numitul Simion Nicolae a decedat la locuința sa din localitatea Budești, jud. Călărași, iar după administrarea probatoriului, prin ordonanța din 12.11.2018 s-a dispus clasarea cauzei cu privire la aceeași infracțiune în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b Cod procedură penală, fără a se dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o persoană.

În esență, pentru a dispune această soluție, procurorul a reținut din coroborarea mijloacelor de probă administrate și sintetizate în ordonanță că în noaptea de 25/26.03.2018, victima Simion Nicolae, persoană în vârstă de 90 de ani, se afla în dormitorul său, pe fotoliul de lângă sobă cu ușa de la aceasta deschisă, focul fiind făcut și că locuința era asigurată, ușa de la dormitorul său și cea de la intrarea în curte fiind închise.

De asemenea, s-a reținut în ordonanță că o parte din jarul sobei sau o scânteie a căzut pe materialele textile aflate în apropiere, ceea ce a condus la declanșarea incendiului care s-a soldat cu distrugerea întregii locuințe și cu moartea lui Simion Nicolae, moarte care s-a datorat unei insuficiențe cardio-respiratorii acute secundară intoxicației acute cu monoxid de carbon, survenită la o persoană vârstnică cu arii focale de hipoxie miocitară și miocardofibroză difuză interstițială și perivasculară.

S-a concluzionat în ordonanță că nu se poate reține în cauză existența unei acțiuni aparținând unei persoane care să fi pus focul în mod intenționat pentru a atrage agravanta de la art. 189 alin. 1 lit. h Cod penal, nefiind suficientă existența unei stări conflictuale între vecini pentru a pune semnul egalității între aceasta și o acțiune de ucidere prin incendiere.

Analizând actele și lucrările dosarului de urmărire penală prin prisma motivelor de contestație invocate de petentă, judecătorul de cameră preliminară reține următoarele:

Din examinarea probatoriului administrat în cauză, în special declarațiile martorilor și raportul medico-legal de necropsie nr. 876/A3/95 din 20.04.2018, judecătorul constată că nu există niciun dubiu asupra faptului că decesul numitului Simion Nicolae a intervenit ca o consecință directă a incendiului produs în locuința acestuia în noaptea de 25/26.03.2018, aspect ce nu este de altfel contestat nici în plângerea petentei Azzeh Anica.

În aceste condiții, judecătorul de cameră preliminară apreciază că înainte de a dispune o soluție pe temeiul invocat de procuror, era necesar să se examineze toate posibilitățile și să se epuizeze întreg probatoriul posibil pentru a se stabili cauzele și dinamica propagării incendiului, doar astfel putându-se ajunge la concluzia procurorului de caz că incendiul nu s-a produs ca urmare a unei acțiuni a unei persoane care să fi pus focul intenționat, ci prin

aprinderea materialelor textile aflate în apropierea sobei de la jarul sau scânteile căzute din aceasta.

O astfel de abordare în ancheta penală este impusă organelor de urmărire penală atât de principiul aflării adevărului edictat prin art. 5 Cod procedură penală, astfel cum este particularizat pentru faza de urmărire penală prin dispozițiile art. 285 alin. 1 Cod procedură penală, cât și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în analiza încălcărilor art. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului în latura procedurală, care impune efectuarea unei anchete efective în cazul producerii decesului unei persoane, atunci când se poate suspecta că decesul ar putea fi rezultatul unei infracțiuni.

Cu privire la rigorile și limitele cercetării împrejurărilor în care s-a produs decesul unei persoane, cu titlu exemplificativ se pot reține din Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 18 iunie 2013 în Cauza Pleșca împotriva României considerentele 39-40, în care Curtea a arătat următoarele:

39. Curtea reamintește că, obligând statul să adopte măsurile necesare pentru a proteja viața persoanelor aflate sub jurisdicția sa, art. 2 §1 îi impune acestuia sarcina de a asigura dreptul la viață, prin instituirea unei legislații penale concrete, care să descurajeze atingerile aduse persoanei și care are la bază un mecanism de aplicare conceput pentru prevenirea, eliminarea și sancționarea încălcărilor (L.C.B. împotriva Regatului Unit, 9 iunie 1998, pct. 36, Culegere 1998-111).

40. Din perspectiva faptelor din speță, Curtea consideră că obligația respectivă necesită, implicit, efectuarea unei anchete oficiale efective în cazul unui deces survenit în condiții suspecte (Mantog împotriva României, nr. 2.893/02, pct. 63, 11 octombrie 2007). Caracterul eficient al unei anchete impune ca autoritățile să adopte măsurile rezonabile de care dispun pentru a asigura obținerea unor probe referitoare la faptele în cauză, inclusiv, între altele, depoziii ale martorilor oculari, expertize și, după caz, o autopsie care să ofere o prezentare completă și precisă a rănilor și o analiză obiectivă a constatărilor clinice, în special a cauzei decesului. Orice deficiență a anchetei care slăbește capacitatea acesteia de a stabili cauza decesului sau persoanele responsabile riscă să determine concluzia că nu îndeplinește această normă (Slimani împotriva Franței, nr. 57.671/00, pct. 32, CEDO 200 IX, și Pereira Henriques împotriva Luxemburgului, nr. 60.255/00, pct. 57, 9 mai 2006).

Aceste principii au fost enunțate și dezvoltate și în alte hotărâri, dintre care se poate menționa cu titlu de exemplu Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 25 martie 2014 în Cauza Larie și alții împotriva României, în care s-a arătat:

„92. Curtea reamintește că obligația de a proteja dreptul la viață pe care o impune art. 2 din Convenție, coroborată cu datoria generală care îi revine statului în temeiul art. 1 de „a recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția [sa] drepturile și libertățile definite [...] [în] Convenție”, presupune și impune desfășurarea unei forme de anchetă oficială și efectivă atunci când eventuala recurgere la forță a cauzat moartea unei persoane (McKerr împotriva Regatului Unit, nr. 28.883/95, pct. 111, CEDO 2001-III).

93. Absența răspunderii directe a statului pentru moartea unei persoane nu exclude aplicarea art. 2. Obligând statul să adopte măsurile necesare pentru a proteja viața persoanelor aflate sub jurisdicția sa, art. 2 îi impune acestuia datoria de a asigura dreptul la viață prin instituirea unei legislații penale concrete, care să descurajeze atingerile aduse persoanei și care are la bază un mecanism de aplicare conceput pentru prevenirea, eliminarea și sancționarea încălcărilor [Menson împotriva Regatului Unit (dec.), nr. 47.916/99, CEDO 2003-V]. Respectiva obligație presupune și impune desfășurarea unei anchete oficiale efective atunci când există motive să se creadă că o persoană a suferit o vătămare potențial letală în circumstanțe suspecte. Ancheta trebuie să permită stabilirea cauzei vătămării, precum și identificarea și sancționarea persoanelor răspunzătoare. Aceasta este și mai importantă atunci când survine decesul victimei, deoarece scopul esențial

urmărit de aceasta este de a asigura punerea în aplicare efectivă a legilor interne care apără dreptul la viață (a se vedea *Menson*, citată anterior; *Pereira Henriques împotriva Luxemburgului*, nr. 60.255/00, pct. 56, 9 mai 2006).

94. De asemenea, ancheta desfășurată trebuie să fie efectivă. Aceasta presupune ca ea să fie adecvată, adică să permită să conducă la identificarea și, eventual, pedepsirea persoanelor răspunzătoare [*Ramsahai și alții împotriva Țărilor de Jos (MC)*, nr. 52.391/99, pct. 324, CEDO 2007-II]. Ne aflăm aici în prezența unei obligații nu de rezultat, ci de mijloace. Autoritățile trebuie să fi luat măsurile care le erau accesibile în mod rezonabil pentru a strânge probele legate de incident [*Tanrikulu împotriva Turciei (MC)*, nr. 23.763/94, pct. 101-110, CEDO 1999-IV, pct. 109, precum și *Salman împotriva Turciei (MC)*, nr. 21.986/93, pct. 106, CEDO 2000-VII].

95. În acest context este implicită totodată o cerință de celeritate și diligență rezonabilă. Este crucial ca investigația să se facă rapid în cazul în care survine un deces într-o situație controversată, deoarece trecerea timpului diminuează inevitabil cantitatea și calitatea probelor disponibile, iar aparenta unei lipse de diligență pune la îndoială buna-credință a cercetărilor efectuate și prelungeste suferința prin care trece familia persoanei decedate (*Paul și Audrey Edwards împotriva Regatului Unit*, nr. 46.477/99, pct. 86, CEDO 2002-II).

Mai mult decât atât, având în vedere că rudele victimei, inclusiv petenta Azzeh Anica, au participat activ la anchetă și au efectuat solicitări scrise de administrare de probe, indicând totodată și suspiciunile pe care le aveau, din ultima hotărâre citată se mai reține ca relevant în speță considerentul nr. 96, în care Curtea a arătat că „Publicul trebuie să aibă dreptul de a verifica în mod suficient ancheta sau concluziile sale, astfel încât să se poată contesta răspunderea atât în practică, cât și în teorie. Gradul necesar de control din partea publicului poate varia de la o situație la alta. Cu toate acestea, în toate cazurile, rudele victimei trebuie să fie implicate în procedură în măsura necesară pentru protecția intereselor lor legitime [a se vedea, în ceea ce privește dreptul de acces la actele din dosarul de urmărire penală, *Oğur împotriva Turciei (MC)*, nr. 21.594/93, pct. 92, CEDO 1999-III]”.

Observând că, în esență, aceasta a fost și linia călăuzitoare a anchetei efectuate de organele de urmărire penală, care, contrar afirmațiilor avocatului petentei că probatoriul ar fi fost administrat la minimumul necesar, au audiat un număr ridicat de martori oculari și au administrat din oficiu sau la cererea rudelor victimei un probatoriu extins, judecătorul de cameră preliminară constată totuși că nu s-a stabilit prin probele administrate o cauză certă de producere a incendiului și nici nu au fost epuizate toate mijloacele de probă avute la dispoziție în acest scop.

Or, având în vedere că în lanțul causal de evenimente care au condus la decesul victimei s-a aflat cu siguranță incendiul produs în locuința acesteia, era strict necesar ca procurorul, înainte de a dispune o soluție în cauză, să administreze întreg probatoriul disponibil pe teza probatorie a stabilirii modului în care s-a produs incendiul și să răspundă complet și detaliat solicitării rudelor victimei de a se administra o expertiză corespunzătoare în acest scop.

În acest sens, se reține că declarațiile martorilor – pompieri audiați în cauză și înscrisurile depuse de ISU Călărași, respectiv *Raportul de intervenție* întocmit la 26.03.2018, *Procesul-verbal de intervenție* nr. 1 din 26.03.2018 și *Raportul suplimentar – persoană decedată la incendiu*, toate întocmite de lucrători din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență al județului Călărași, indică drept sursă probabilă de aprindere a incendiului: jar sau scântei provenite dintr-o sobă cu acumulare de căldură, împrejurarea determinantă de producere a incendiului fiind jar căzut din sisteme de încălzit.

În acest context trebuie menționat că niciunul dintre martorii audiați, inclusiv pompierii, nu a observat și descris incendiul într-o fază incipientă, ci după ce acesta a cuprins

atât în interiorul, cât și exteriorul locuinței (acoperiș), astfel cum rezultă și din declarațiile martorului Radu Alexandru, una dintre primele persoane care au observat incendiul, care a arătat că „împreună cu Răducan Ion ne-am deplasat prin curtea unității în direcția unde se auzeau zgomotele și am observat la o locuință amplasată la șosea flăcări mari deasupra acoperișului”. Din declarațiile martorilor pompieri rezultă că la sosirea acestora la fața locului incendiul se manifesta cu violență generalizat.

Ca atare, fără a pune la îndoială competența sau buna-credință a pompierilor, judecătorul de cameră preliminară constată că aceștia au stabilit aspectele privitoare la cauzele incendiului consemnate în declarații și documentele de intervenție menționate pe baza propriilor percepții în contextul unei intervenții la un incendiu extins pe care nu l-au observat în dezvoltare, ci doar atunci când se generalizase, iar actele au fost întocmite imediat după intervenție.

De altfel, se observă cu claritate și din formulele utilizate că nu s-a stabilit prin actele întocmite o cauză certă de producere a incendiului, ci doar una cu un grad ridicat de probabilitate potrivit experienței profesionale și observațiilor agenților instrumentatori, fără a fi efectuate alte investigații.

Trebuie totodată menționat în același context și faptul că la audierea persoanelor care au observat primele incendii, respectiv martorii Drișu Alexandra, Drișu Vasile Cătălin, Ciocârlan Constantin, organele de urmărire penală nu au pus întrebări pentru a afla în ce stadiu era și cum se manifesta incendiul la momentul la care a fost observat prima dată.

Pe aspectul criticat de petentă referitor la caracterul de raport de constatare al adresei nr. C/97061 din 19.06.2018 emisă de Inspectoratul pentru Situații de Urgență al județului Călărași sub semnătura șefului inspectoratului, judecătorul de cameră preliminară reține că acest act nu întrunește condițiile pentru a fi calificat astfel nici din punctul de vedere al conținutului obligatoriu prev. de art. 181 alin. 2 Cod procedură penală și nici din perspectiva calității persoanei care l-a întocmit, raportat la dispozițiile art. 172 alin. 10 Cod procedură penală.

Examinând și conținutul actului, se constată că acesta reprezintă o sinteză a actelor întocmite de pompierii care au participat la intervenție, la care s-a adăugat o completare personală atribuită șefului inspectoratului și neasumată de vreo altă persoană, neargumentată pe alte împrejurări decât cele menționate în actele anexate, astfel că acest act nu reprezintă nici în fond și nici în formă o probă tehnico-științifică permisă de Codul de procedură penală, aptă a conduce la aflarea adevărului în cauză.

În aceste condiții, chiar dacă s-ar accepta că acest act ar reprezenta un raport de constatare tehnico-științifică, având în vedere faptul că el a fost contestat de rudele victimei, judecătorul de cameră preliminară consideră că nu exista la momentul emiterii ordonanței de respingere a cererii și nici nu a apărut ulterior vreun motiv pentru a se respinge cererea rudelor victimei de administrare a unei expertize în specialitatea explozii și incendii, prin care să se încerce să se stabilească o cauză certă a producerii și dinamicii incendiului care a condus la decesul victimei.

O altă critică întemeiată rezultată din plângerea petentei este aceea a nevalorificării probei cu imaginile video captate de camerele de supraveghere aflate în interiorul și exteriorul locuinței la care s-a produs incendiul.

În acest sens, examinând lucrările dosarului, judecătorul de cameră preliminară constată că organele de urmărire penală au făcut totuși eforturi consistente pentru a obține aceste imagini, astfel cum rezultă din procesul-verbal încheiat la 30.03.2018 de lucrători din Serviciul criminalistic, ocazie cu care s-a procedat la efectuarea de reparații la unitatea DVR și s-a încercat fără succes accesarea unității de stocare harddisk pe care sunt stocate imaginile, din procesul-verbal încheiat la 09.10.2018 de un specialist în efectuarea de percheziții informatice din cadrul Serviciului de Combatere a Criminalității Organizate

Călărași, din care rezultă că s-a încercat executarea mandatului de percheziție informatică emis de Tribunalul Călărași, dar nu s-a reușit citirea logică a datelor de pe aceeași unitate de stocare din motive tehnice și din adresa nr. 821 emisă la 20.08.2018 de INEC București, din care rezultă că organele de urmărire penală au solicitat Institutului Național de Expertize Criminalistice să precizeze dacă are mijloacele tehnice și personalul necesare pentru a efectua o expertiză criminalistică având ca obiect recuperarea datelor informatice de pe aceeași unitate de stocare, răspunsul fiind negativ.

Totodată, se constată însă că posibilitățile de valorificare a acestui mijloc de probă nu au fost epuizate de organele de urmărire penală, nefiind stabilit cert faptul că partea de stocare fizică (nu interfața logică a unității) este definitiv și iremediabil distrusă și că informațiile stocate nu mai pot fi recuperate.

Acest fapt rezultă din ultimul act analizat anterior, în care INEC indică organelor de urmărire penală faptul că expertiza solicitată s-ar putea efectua în cadrul Institutului de Criminalistică al Inspectoratului General al Poliției Române, dar și din dispozițiile art.172 alin. 4 Cod procedură penală, care permiteau organelor de urmărire penală ca, în cazul lipsei experților oficiali din cele două institute de criminalistică menționate, să apeleze la experți independenți autorizați din țară sau din străinătate.

Cum proba cu imaginile video captate în interiorul și exteriorul locuinței în care a decedat victima constituia o probă directă esențială care putea confirma sau infirma constatările cu grad de probabilitate ale pompierilor, iar prin depunerea de fotografii extrase de pe unitatea de stocare menționată petenta a dovedit că extragerea tuturor sau a unora dintre aceste imagini nu este imposibilă, judecătorul de cameră preliminară apreciază că, în scopul efectuării unei anchete efective și complete în cauză, pentru a se stabili circumstanțele decesului este necesar să fie epuizate toate posibilitățile aflate la dispoziția organelor de urmărire penală pentru valorificarea acestei probe, prealabil chiar efectuării unei expertize în cauză, imaginile astfel recuperate putând fi extrem de utile la efectuarea expertizei.

Având în vedere toate considerentele expuse, judecătorul de cameră preliminară apreciază că în cauză nu s-a stabilit cu certitudine care a fost cauza determinantă a incendiului produs la locuința defunctului Simion Nicolae, care a avut drept consecință directă decesul acestuia și nici nu au fost epuizate toate mijloacele de probă pentru a se exclude posibilitatea producerii incendiului prin acțiunea intenționată a unei persoane, astfel că criticile petentei sunt parțial întemeiate.

Față de importanța socială a valorii juridice protejate prin incriminarea infracțiunii de omor și de faptul că în cauză se efectuează cercetări cu privire la circumstanțele în care s-a produs decesul unei persoane, judecătorul de cameră preliminară constată că neepuizarea mijloacelor de probă posibile pentru stabilirea cauzelor incendiului ar putea afecta caracterul efectiv al anchetei penale prin prisma principiilor expuse anterior, cu atât mai mult cu cât rudele victimei au participat activ la anchetă și au adus la cunoștința organelor de urmărire penală lipsurile probatoriului prin cereri scrise depuse la dosar înainte de a se dispune o soluție de clasare.

Față de concluzia anterioară, în baza art. 341 alin. (6) lit. b) Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară urmează să admită plângerea formulată de petenta Azzeh Anica împotriva soluției de clasare cuprinsă în ordonanța din 12.11.2018 dată de un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași în dosarul de urmărire penală 330/P/2018, soluție menținută prin ordonanța numărul 89/II/2/2018 din 20.12.2018 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași.

Pe cale de consecință, va fi desființată ordonanța atacată și va fi trimisă cauza procurorului pentru completarea urmăririi penale cu privire la fapta de omor prev. de art. 188 Cod penal pentru care s-a început urmărirea penală prin ordonanța nr. 330/P/2018 din 28.03.2018.

După redeschiderea urmăririi penale se vor efectua cu celeritate următoarele activități în scopul stabilirii cauzelor de producere a incendiului:

1. Se vor epuiza toate mijloacele procedurale puse la dispoziția organelor de urmărire penală potrivit art. 172 alin. 4 Cod procedură penală pentru recuperarea imaginilor relevante din noaptea de 25/26.03.2018 de pe unitatea de stocare tip harddisk a unității DVR instalată în locuința victimei.
2. Se vor reaudia martorii care au observat primii incendiul, înainte de sosirea echipajelor de stingere a incendiilor și se vor pune întrebări clare pentru a se stabili starea incendiului în primul moment în care l-au observat și dinamica lui ulterioară până la sosirea pompierilor.
3. Se va efectua o expertiză în specialitatea incendii și explozii pentru a se stabili cauzele incendiului, expertiză în cadrul căreia vor fi puse la dispoziția expertului și mijloacele de probă obținute în modalitățile menționate la punctele 1 și 2.
4. Vor fi administrate/readministrare orice alte mijloace de probă apreciate ca necesare de organele de urmărire penală în scopul arătat anterior.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art. 341 alin. (6) lit. b) Cod procedură penală, admite plângerea formulată de petenta Azzeh Anica împotriva soluției de clasare cuprinsă în ordonanța din 12.11.2018 dată de un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași în dosarul de urmărire penală 330/P/2018, soluție menținută prin ordonanța numărul 89/II/2/2018 din 20.12.2018 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași.

Desființează ordonanța atacată și trimite cauza procurorului pentru completarea urmăririi penale cu privire la fapta de omor prev. de art. 188 Cod penal pentru care s-a început urmărirea penală prin ordonanța nr. 330/P/2018 din 28.03.2018.

În baza art. 275 alin. 3 și 5 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 21.02.2019.

Judecător de cameră preliminară,
Liviu-Petronel Nedelcu

Grădinar
Carolina Elena Grădinar

Red NLP/Dact CC
Azi 11 martie 2019/5 ex